

Nepalikt pusceļā

Latvijā netrūkst pašvaldību un uzņēmēju, kuriem pieticis gudrības un uzņēmības ķerties klāt kādai no Eiropas piedāvātajām atbalsta iespējām. Taču runāt par to katrs vis nevēlas – tagad tādi laiki, kad iepriekš septiņreiz jāapdomājas. Gan skauģu netrūkst, gan nākotni paredzēt grūti, gan liekus pārbaudītājus uz kakla neviens nevēlas... Nav jau pirmā reize, kad pēc publiskas izrunāšanās dažādi *ciemiņi* pēkšņi uzrodas un ar varītēm meklē, kur piesieties!

Solis uz priekšu

Par laimi, Līvānu kūdras fabrikas valdes priekšsēdētājs **Pēteris Romanovskis** no tikšanās neat-sakās. Izrādās, ka kūdras fabrika Līvānos darbojas jau kopš 1933. gada. Dažādi laiki, dažādas varas pārdzīvotas, bet uzņēmums turpina sekmīgi strādāt. Līdzšinējais darba apjoms, darba vietas un pat atalgojums, par spīti krīzei, ir saglabājies. Vidēji pašlaik strādā apmēram 70 darbinieki (sezonas laikā vairāk, pārējā – mazāk). Fabrika ražoto kūdras galvenokārt patērē dārzkopji, puķkopji un tie, kuriem ir siltumnīcas. Produkciju eksportē uz Vāciju, Holandi, Franciju, Poliju, Čehiju, Itāliju, Spāniju un citām valstīm. Kopējais gada apgrozījums – apmēram 2 miljoni eiro.

Atšķirībā no zemniekiem kūdras ieguvēji parasti nežēlojas par sliktu laiku un neražu, lai gan savu ražu viņi var vākt tikai septītajā vai astotajā dienā, kad nav lijis. Cik tad Latvijā tādu dienu ir? Tāpēc šiem uzņēmumiem nepieciešami teicami speciālisti, kuri, tiklīdz var strādāt, dara to maksimāli ātri un labi. Arī tehnikai jābūt ideālā kārtībā, lai no maija līdz septembrim, kad ir sezona, tā kalpotu dienu un nakti. Pārējā laikā uzņēmums kūdras apstrādā, fasē un nogādā klientiem.

– Dažādi riski biznesā un ekonomikā jau ir vienmēr, ar to jārēķinās, – uzskata P. Romanovskis. – Taču, ja gribam attīstīties un nepalikt citiem iepakaļ, tad jādomā arī solis uz priekšu. Jāņem kredīti un jāriskē, lai investētu līdzekļus attīstībai un jaunām tehnoloģijām. Latvijā ir vismaz

Kad kurpe spiež, katra palīdzība laba. Eiropas Savienības atbalsta iespējas gan vairāk domātas attīstībai, nevis jaunu kurpju iegādei. Par to pārliecinājāties Līvānos.

Valda Semjonova foto

Līvānu kūdras fabrikas valdes priekšsēdētājs Pēteris Romanovskis domā arī par uzņēmuma attīstību.

60 kūdras ieguves vietu. Var teikt, ka mums ir tikpat daudz vietējo konkurentu. Eiropā cita sāncensība – tur uzņēmēji uz priekšu tiek, ar pleciem grūstoties. Mēs tur varam "pagrūstīties" ar kvalitāti, ar lētāku piegādi.

Daudzas siltumnīcas Latvijā strādā ar mākslīgiem izejmateriāliem, piemēram, gurķus un tomātus tagad audzē akmens vatē. Ar kūdrā audzētiem dārzeņiem gan ir lielāka ķēpa, toties pavisam cita kvalitāte! Par laimi, Latvijas kūdra

ir piemērota visām augu sugām, tāpēc to labprāt iegādājas ārvalstu klienti ar dažādām prasībām.

Tagad Līvānos top jauna rūpnīca, kur ražos kūdras substrātus. Ideja, ka Eiropas naudu kaut daļēji varētu izmantot projekta realizācijā, radusies tikai šogad, kad izsludināts konkurss mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, pieļaujot 150 000 latu izmaksas. Ar ES atbalstu jaunajā ražotnē paredzēts uzstādīt speciālu kūdras sijāšanas un

Līvānos iegūta kūdra lielākoties paredzēta eksportam.

malšanas iekārtu. Līdzfinansējuma naudu esot aizņēmušies kādā Vācijas bankā, kur tas ir izdevīgāk.

– Kopumā šis projekts ir vismaz 4 miljonu eiro vērts. Substrātu rūpnīca dos vēl papildus drošību, iegūsim arī jaunus klientus, būsīsim konkurētspējīgāki, – secina valdes priekšsēdētājs. – Jāstrādā, nevar apsēsties un teikt: nu beidzot viss! Neviens biznesā tā nenotiek. Ja tu kaut gadu atpūties, neko nedarot, visi sen būs aizgājuši garām.